

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bobák Anita ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szabó Erzsébet jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály Közép-Magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság által 2008. június 27. napján hozott 1.K.26.093/2008/10. számú ítélet ellen az alperes által 13. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem és a felperes által 3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 1.K.26.093/2008/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél 2001. évre személyi jövedelemadó (továbbiakban: szja) adónemben bevallás utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett.

A revízió eredményeként hozott elsőfokú határozatban az adóhatóság kötelezte a felperest 4.012.480 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet, 2.006.240 Ft adóbírság, és 2.315.033 Ft késedelmi pótlék megfizetésére.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 8429267082 számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Határozatában megállapította, hogy a felperes 1996. évben 138.786 Ft, 1997. évben 204.000 Ft bevallott jövedelemmel rendelkezett, 1998-1999. években nulla Ft jövedelmet vallott, 2000-2001. években szja-bevallási kötelezettségének nem tett eleget. A felperesnek 2001. évben 200.000 Ft bérjövedelme keletkezett és megtakarításként a rendelkezésére állt dr. V.Z. által 1999. december 21-én visszafizetett 12.000.000 Ft kölcsönösszeg. Ezzel szemben 2001. évben a felperesnek cégalapítás, tagi hitel, kölcsönnyújtás, valamint életvitelre fordított összegként összesen 22.413.700 Ft kiadása volt, ezért a 2001. évi kiadásai 10.213.700 Ft-tal meghaladták bevételeit.

Az alperes a bevételt meghaladó kiadást eltitkolt jövedelemnek tekintette, a felperes adóalapját becsléssel állapította meg, és az volt a jogi álláspontja, hogy a felperes a feltárt jövedelemkülönbség fedezetét, a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést nem tudta hitelt érdemlően igazolni.

Az alperes érdemi döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban: Art.) 108-109.§-aiban és a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 28.§ (1) bekezdésében foglaltakra alapította. Az eltitkoltnak tekintett jövedelmet egyéb jövedelemként az összevont adóalap részeként állapította meg, és ennek alapján írta elő a felperes terhére az adókülönbözetet és az egyéb jogkövetkezményeket.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok megváltoztatását kérte akként, hogy 2001. évben nem keletkezett szja befizetési kötelezettsége.

Azzal érvelt, hogy 2000. december 31-én kb. 30.000.000 Ft megtakarítással rendelkezett, amiből az alperes elfogadta dr. V. Z. kölcsönének visszafizetését, és ugyanígy el kellett volna fogadnia azt is, hogy édesapjától 2000. évben 3.500.000 Ft kölcsönt kapott, és az úszómű vételárából 16.000.000 Ft részére 1999. március 1-jén visszafizetésre került. Előadta, hogy 2001. évben jelentős értékű ingót illetve ingatlant nem vásárolt, extra kiadása, családja, gyermeke, lakása nem volt, megtakarítását tehát nem élte fel, így az 1999-2000. évi kiadásait is figyelembe véve még 15.000.000 Ft-tal rendelkezett, és 2001. évre 200.000 Ft bérjövédelmet is kapott. Hivatkozott arra is, hogy az alperes nem tett eleget a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének, a határozatában „valótlan ténymegállapításokat tett” a tájékoztatási kötelezettség teljesítése kapcsán és megalapozatlanul szerepeltette kiadásként a M. Kft. részére nyújtott 12.500.000 Ft-os tagi kölcsönt, a pénzforgalmi mérleg bevételi oldala tartalmi hibában szenved.

A megyei bíróság a felperes keresetét alaposnak találta, és az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, az elsőfokon eljáró közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte.

Az volt a jogi álláspontja, hogy az alperes a rendelkezésére álló bizonyítékokat nem megfelelően értékelte. Az iratokból megállapíthatón a felperes édesapja kiállított egy tanúsítványt arra nézve, hogy 2003. évben 3.500.000 Ft kölcsönt adott a fiának, és a kölcsönadáshoz szükséges pénzösszeg a felperes édesapjának a rendelkezésére állt, mivel ezt banki kifizetési bizonylatok igazolják. A hozzátartozók által nyújtott kölcsön esetén az írásbeliség nem szokásos, ennél fogva ezt a felperesi előadást, és az ezzel kapcsolatos bizonyítékokat az alperesnek éppúgy el kellett volna fogadnia a kiadások fedezetére, mint az úszóművel kapcsolatosakat. Az úszómű vásárlására fordított pénzösszeget ugyanis a felperes visszakapta, ez a vizsgált időszakban a

rendelkezésére állt, erre nézve okirati bizonyítékokat szolgáltatott.

Mindezekből pedig az következik, hogy a felperes 2001. évi kiadásait a 2001. évben rendelkezésre álló pénzeszközök biztosították, ezért az új eljárásra előírta, hogy az adóhatóságnak a felperes terhére előírt fizetési kötelezettséget minden további vizsgálat nélkül törölnie kell.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte ennek hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását.

Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg az Art. 109.§ (1) és (3) bekezdésében foglaltaknak. Eljárása során ugyanis minden dokumentummal igazolt tételt elfogadott. Hivatkozott arra, hogy a felperes egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett, és a megyei bíróság a bizonyítékokat „okszerűtlenül” értékelte.

A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet rendelkező részének hatályban tartását, indokolásának kiegészítését kérte arra alapítottnak, hogy a megyei bíróság nem vizsgálta meg teljes körűen a keresetében előadottakat, mivel ítéletének indokolásában nem tért ki a „valótlan alperesi állításra”, a tájékoztatási kötelezettség elmulasztására, a tagi hitelre és a pénzforgalmi mérleg tartalmi hibájával kapcsolatos kereseti érvelésre.

A felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján dönt. (Pp. 275.§ (1) bekezdése, BH. 2002.29).

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy nyilvánvalóan okszerűtlen, a logikai szabályaival össze nem egyeztethető tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít.

Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a felek valamelyikének jogi álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval. Ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség. (BH.1998.401., BH.1994.622., BH. 1994.639).

A megyei bíróság okszerűen és a logika szabályainak megfelelően értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, a jogerős ítélet az alperes által vitatott körben megfelel a Pp. 206.§ (1) bekezdésében, 221.§ (1) bekezdésében, és az Art. 109.§ (3)

bekezdésében foglaltaknak. Iratellenességre, avagy hiányos tényállásra maga az alperes sem hivatkozott.

A perbeli esetben a felperes és édesapja közötti kölcsönszerződés elfogadására helytállóan került sor, mivel a felperes nem csak állította, hanem édesapja nyilatkozatával, továbbá 6 db bankszámla-kivonat becsatolásával hitelt érdemlően igazolta, hogy részére hozzátartozója családi kölcsönt nyújtott. A pénz átadását teljes bizonyító erejű magánokirat is alátámasztja. Az úszómű adásvételére illetve e szerződés felbontására, és az ezek alapján történő pénzmozgásokra nézve is okirati bizonyítékok állnak rendelkezésre. (adásvételi szerződés, számlák, ügyvéd által ellenjegyzett, pénz átadásra, átvételre vonatkozó jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatok, eladó képviselőjének nyilatkozata a vételár visszafizetésére vonatkozóan...stb). Az okirati bizonyítékok a felperesi nyilatkozattal teljesen egybehangzóak, és ezekből az állapítható meg, hogy a felperes rendelkezett az úszómű vásárlásához szükséges fedezettel, amit még 1999. évben visszakapott. A megyei bíróság tehát alperes érvelésével ellentétben okszerű mérlegeléssel állapította meg a felperesi kereset alapos voltát.

A felperes iratszerűen hivatkozott arra, hogy a megyei bíróság ítéletének indokolása nem tér ki a „valótlan alperesi állítással”, a tájékoztatási kötelezettség elmulasztásával, tagi hitellel, pénzforgalmi kimutatás tartalmi hibájával kapcsolatos kereseti érvelésre. Ennél fogva e körben a Legfelsőbb Bíróságnak nem állnak rendelkezésére érdemi felülvizsgálatra alkalmas ténymegállapítások, illetve ténybeli és jogkövetkeztetések. A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet indokolását a csatlakozó felülvizsgálati kérelem által érintett körben nem egészítheti ki, mivel nem veheti át az első fokú bíróság hatáskörét, nem dönthet a jogerős ítélettel el nem bírált kérdésekben.

A Pp. 275.§ (3) bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróságnak a megtámadott határozat hatályában fenntartásáról kell döntenie abban az esetben, ha a jogerős ítélet érdemben megfelel a jogszabályoknak, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására nem volt lényeges kihatása.

A perbeli esetben az előzőekben részletezettekre, azaz a kereseti kérelemnek helyt adó, és a felperes terhére előírt szja. adókülönbözetet és egyéb jogkövetkezményeket teljes körűen megsemmisítő jogerős ítéletre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a csatlakozó felülvizsgálati kérelemben részletezett eljárási jogszabálysértésnek az ügy érdemi elbírálására nem lehetett és a rendkívüli jogorvoslati eljárásban sincs lényeges kihatása. E körben új eljárás elrendelése a felperes számára hátrányosan az eljárás indokolatlan elhúzódását

eredményezné, és ellentétben állna a Pp. 2.§ (1) és (2) bekezdése szerint fair eljárásra vonatkozó alapelvi rendelkezéssel is.

A kifejtettekre figyelemmel az ügy érdemi eldöntését nyilvánvalóan nem érintő, csatlakozó felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, jogerős ítélettel el nem bírált jogszabálysértések tekintetében a Legfelsőbb Bíróság csupán megállapítja a megyei bíróság ítéletének indokolásbeli hiányosságát, de a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartja.

A Legfelsőbb Bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó rendelkezése a Pp. 78. § (1) bekezdésében, az illetékre vonatkozó pedig a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § -ában foglaltakon alapul.

Budapest, 2009. november 5.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró,
Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró**